

rem fructum, ut à nobis isthuc missi, decurso  
studiorum spatio, à vobis in patriam redeant  
multò etiam meliores, sum doctiores. Vale vir cla-  
rissime, et Campium familiarem tuum, olim scho-  
le nostrae alumnus, meq; ipsum Campi cau-  
sa persequere. Ego me utriq; id est semper fa-  
ctum promitto. Recens praeceps ad Februa-  
rii Anno 1581.

precorum custos te colens

senior

Johannes Melang.

Pax Christi [An Ambucant]

32.

[= Nov. a. 13 =

N. 330]

Mirre, generose viri, quid accidit, cum nos  
tua humanitas, neq; D. Hieronima precatum  
erga me studium, meis satis prolixis, pro  
ea quae mihi tunc erat valetudine, literis,  
putaverit esse aliquid respondendum, epi-  
stolam utriq; vestram miseram per Linda-  
ra scholae Rectorum D. Erasmi Johannis,  
qui suas quoq; ad Doct. Bastinguum literas  
meo fasciculo adjunxit, ut de redditis votis  
meis nulli suppetat materia dubitandi.  
Ipse Rector haec mecum commemorat est,  
dico aliquot, jucundis me, cumq; ista, ut sit, de  
ecce quae plurimis sermones veritas in se  
tenet, sed cum ista tandem, ut si kisa rotar,  
equem habere ut utroque pie exemplum! Dixi  
mihi esse unum preclarum, praeter ceteros, in mul-  
tis literis, et in amplissima fortuna, juvene vi-  
rum, Henricum Vossianum, cum primis ho-  
sta familia, cui ego multas, magnasq; romi-  
culis obstrictus essem: Quid moror? aut quid  
verbis opus est? commemoram cum tu praedica-  
tione, ceptisq; observat ut majorem in ordinem  
seniorum amicum fidi utico veteri amice,  
darem. Itaque enim isthuc est (si des vobis) re-  
straxit, dulcia juvenit in literis exerce-  
re, praeficitur. Effraudem ut vir est

magna tum virtutis, tum eruditionis, sat  
testis habetis sanctam et tunc ut tu quoque  
tua cum benevolentia favoreque amplectere  
T. H. etiam atque etiam rogo. Non diffido  
tue orationes et eandem deos homines voluntas  
si pro futurum, ut hunc Erasmus formidat  
juventis eque regionem edificem, utroque anni  
eadem juventis quantum quidem audeat res equi  
et aut sua dignitas fidesque patitur. Equidem  
nisi mecum esset sum mea ad scholam de inter  
que institueram etas, perquam optabile  
existimarem, hunc extremum vite ac sum  
Patric impendere. Nunc quales Deibone fi  
cio, cum rebus pueritiae formidat observare  
augere et industria ista se rebus diu modis  
approbatur est, ut ne minime vestra  
Molan in mentem venire possit. inter res san  
tam ornans, quam semel videri mihi sum, vestra  
perquam sanctum institutum, et amice no  
stri laboriosas curas, deo et domino nostro  
Jesu Christo votis supplicibus, senilibus com  
mendabo, is nobis in exordiantis mueri  
lectis vobis (ut ante me semper) ista nunc  
quoque, benigne, ac liberaliter affert, omnesque  
scholarum nostrorum angulos, novo velut  
examine studiosorum juvenum implevit.  
Hec est mea senectutis et lectissio, hoc qua  
dum huius cari cordis. Coniunx vobis cum  
parvis liberis, mea quoque, valebunt agnoscere  
est nunc ut nunquam Dei filio, servatori  
familia mea, satis dignas gratias agere  
possim. Quae si videri de fratre Guillelmo de  
Corpus, de Henrico Varhagio, cum Livium  
subinde in manus recedes, de fratribus  
Michael et iacob, de Johanne Varhagio  
de Godefrido alii, propinquis tuis, olim  
discipulis animis meo charissimis quorum

98  
nunc nominibus recitator ipse, quod de eorum neq;  
culis, neq; colloquutione simili inquam possum.  
Saepe mecum repeto non viduisti tibi, neq;  
duos ex Trag. eda. Sic cum transierint inter,  
nullo cum et repitu dies, plebeiis merian se rep;  
illi moris praevis in cubat, qui inq; a inis om. ut  
by, igitur moritur feli. Vnde tam quidem cum  
sua dignitate legi prelixij. Sed de vobis non sup;  
et hinc animo, quibus affectus erga te suos quae  
exprimere. plerumq; senes deinde cont. quae  
tas, quos vultis a cadis pocius comparat, me  
contrarium vixit vixit, similes in fante.  
Sed hoc pariter sunt: Velle meum deq; cum  
dulcissima compare, quam teum deq; prospe;  
ref. largissima benedictione, bene sit cognatis  
suis, et in primis pocius vultu tua parit;  
Prenia 13. Calend. Majas 1581.

Certus amicus  
Johannes Holandus.

Pax Christi. [An inbucant]

Binas abs te Glandorpi. literas accepi, quibus quo minime  
responderim. Paterq; fecit. una inobedientia non regli;  
gentia. Libenter lego discipulorum epistolas, eiq; non re;  
spondere. Sed mihi sensum hinc multa addunt. Cum  
dada recedentis anni: ut totq; scholaribus officiis additq;  
in presentibus quidem amicis, sedum a absentibus opera  
dare possum. Est et aliud, quod me retinet, quod pass;  
sem in omnibus Germaniae scholis excoluntur, qui ex  
hac nostra pocius palestra prodierunt. Scindunt  
ad me alii alio tempore, alq; ita me benigne exercet,  
ut singulatum eis respondere nequeam, etiam si vult;  
ut aliud quam. Dicit igitur vos vestra lequatione;  
fate hunc senem sublevare, et quod naviq; responde;  
at inobedire. in his studiis illud mihi placet propter  
doctera quod. Cre. Pignio et Darenmanno et si hinc  
delectantibus sedet. Vultu hinc conjuxisti. Nihil

33

[= Hinc. a. 7.  
N. 351]